

می‌گویند دنیای امروز، دنیای علم و آگاهی است. دنیایی که همه از حال هم خبر دارند و اجازهٔ ظلم و ستم به هیچ کسی را نمی‌دهند. با این حال در همین روزگار علم و آگاهی که قرار است همه در آن با همدیگر مهربان باشند، مردمی را می‌شناسم که بیش از پنجاه سال است از ساده‌ترین حقوق خود هم محروم‌اند. مردمی که اجازه ندارند زندگی کنند، بچه‌هایشان اجازه ندارند با خیال راحت

در کوچه‌ها فوتبال بازی کنند. مردمی که هر لحظه در انتظار شنیدن صدای یک انفجار یا فرو ریختن یک سقف هستند. این وضعیتِ مردم غزه در فلسطین است. مگر فلسطینی‌ها چه خواستهٔ ناروایی داشته‌اند؟ آنها فقط می‌خواهند زندگی کنند؛ مثل همهٔ مردم دنیا. سال‌هاست که زندگی، برای این مردم مسلمان تبدیل به یک جرم بزرگ و

نابخشودنی شده و طعم شیرین آرامش و امنیت از سفره‌های آنها رخت بسته است. پیامبر اسلام (ص) می‌گوید: «اگر مظلومی فریاد برآورد که ای مسلمانان کمک کنید و مسلمانی صدای او را بشنود و به کمک او نرود، او مسلمان نیست!» به نظر تو، ما چگونه می‌توانیم به مردم مظلوم فلسطین کمک کنیم؟

فریاد بچه‌های غزه

سید امیر سادات موسوی



قسمت

گر نشد قسمت که چون غزه
توی متن ماجرا باشیم
دست کم با یک بغل فریاد
با فلسطین هم صدا باشیم.

آی آدم‌ها!

کودکان غزه را کشتند
پیش چشم مردم دنیا
کاش نیما بود و می‌فرمود:
باشمایم آی آدم‌ها!

تقی متقی